

ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО

УДК (316.2+316.7):002

Комова Марія Василівна,

кандидат філологічних наук, доцент
доцент кафедри соціальних комунікацій
та інформаційної діяльності
Національного університету
«Львівська політехніка»
maria.komova@gmail.com

Петрушка Аліна Іванівна,

кандидат наук із соціальних комунікацій
провідний спеціаліст Науково-технічної бібліотеки
Національного університету
«Львівська політехніка»,
alina.stashko@gmail.com

ДОКУМЕНТАЛЬНА РЕКОНСТРУКЦІЯ ЯК РІЗНОВИД НАУКОВОГО
РЕТРОСПЕКТИВНОГО МОДЕЛЮВАННЯ

Метою роботи є обґрунтування методу документальної реконструкції як різновиду наукового ретроспективного моделювання. **Методологія дослідження** полягає у використанні загальнонаукових методів і спеціальних методик: аналізу, синтезу, логічного методу, методу візуалізації результатів дослідження. Застосування аналітико-синтетичного, логічного методів дало змогу обґрунтувати метод документальної реконструкції, особливість якого полягає в здатності реалізувати теоретичне відтворення системних, синхронних та діахронних аспектів реалізації фактів (подій, явищ, процесів), логіки та еволюції формування теорій (концепцій, гіпотез), зовнішнього вигляду і конструкції реальних об'єктів, інформація про які розпорошена в різних документальних джерелах з глибокою ретроспективою і не становить цілісного наукового знання на час початку дослідження. **Наукова новизна** роботи полягає в тому, що в статті обґрунтовано запровадження в методологію наукових досліджень методу документальної реконструкції. **Висновки.** Документальна реконструкція має значний потенціал щодо розвитку методологічних ресурсів наукових досліджень, об'єктом яких є певні локальні феномени минулого: факти, персоналії, теорії, гіпотези.

Ключові слова: документ, документальна реконструкція, методологія, метод, фактологічна інформація, документальна інформація

Комова Марія Васильевна,

кандидат филологических наук, доцент
доцент кафедры социальных коммуникаций и информационной деятельности
Национального университета «Львовская политехника»

Петрушка Алина Ивановна,

кандидат наук по социальным коммуникациям
ведущий специалист Научно-технической библиотеки
Национального университета «Львовская политехника»

ДОКУМЕНТАЛЬНАЯ РЕКОНСТРУКЦИЯ КАК РАЗНОВИДНОСТЬ НАУЧНОГО
РЕТРОСПЕКТИВНОГО МОДЕЛИРОВАНИЯ

Целью работы является обоснование метода документальной реконструкции как разновидности научного ретроспективного моделирования. **Методология исследования** заключается в использовании общенаучных методов и специальных методик: анализа, синтеза, логического метода, метода

визуализации результатов исследования. Применение аналитико-синтетического, логического методов позволило обосновать метод документальной реконструкции, особенность которого заключается в способности реализовать теоретическое воспроизведение системных, синхронных и диахронных аспектов реализации фактов (событий, явлений, процессов), логики и эволюции формирования теорий (концепций, гипотез), внешнего вида и конструкций реальных объектов, информация о которых расплывлена в различных документальных источниках с глубокой ретроспективой и не представляет целостного научного знания на момент начала исследования. **Научная новизна** работы заключается в том, что в статье обосновано введение в методологию научных исследований метода документальной реконструкции. **Выводы.** Документальная реконструкция имеет значительный потенциал по развитию методологических ресурсов научных исследований, объектом которых являются локальные феномены прошлого: факты, персоналии, теории, гипотезы.

Ключевые слова: документ, документальная реконструкция, методология, метод, фактологическая информация, документальная информация

Komova Maria,

Candidate of Philological Sciences (Ph. D.)

Associate professor of Social Communication and Information Science Department
Lviv Polytechnic National University

Petrushka Alina,

Ph.D. in Social Communications,

leading specialist at the Scientific Library

Lviv Polytechnic National University

DOCUMENTARY RECONSTRUCTION AS A KIND OF SCIENTIFIC RETROSPECTIVE MODELING

Purpose of Article. The work aims to substantiate the method of documentary reconstruction as a kind of scientific retrospective modeling. **Methodology.** The research methodology consists based on using general scientific methods and particular methods: analysis, synthesis, logical method, the method of visualization of research results. The application of analytic-synthetic and logical methods allowed to substantiate the practice of documentary reconstruction, the peculiarity of which is the ability to realize the theoretical reproduction of systemic, synchronous and diachronic aspects of the facts (events, phenomena, processes) realization, logic and evolution of the theories (concepts, hypotheses) formation, appearance and construction of real objects, the information about which is scattered in various documentary sources with a broad retrospective and does not constitute an integral scientific knowledge at the moment of the investigation beginning. **The scientific novelty** of the work is the justification for introducing the method of documentary reconstruction into the methodology of scientific research. **Conclusions.** Documentary reconstruction has significant potential for the development of methodological resources of scientific research, the objects of which are particular local phenomena of the past: facts, personalities, theories, hypotheses.

Key words: document, documentary reconstruction, methodology, method, factual information, documentary information.

Актуальність теми дослідження. Наукові дослідження здійснюються з використанням системи методів, які у своїй сукупності і взаємозв'язку дають можливість розкрити предмет наукового пошуку. Однак кожен з них має свою особливість, яка виявляється в різноманітності та алгоритмі дій, використанні різного інструментарію та технологій. Вивчення функціональних особливостей документальної інформації актуалізує звернення

до методичного інструментарію, що дає змогу узагальнити засвідчене, однак розпорошене в ретроспективних документних джерелах наукове знання і представити як цілісну систему. Саме в цьому полягає особливість пропонованого методу документальної реконструкції, який має значний потенціал використання під час досліджень, об'єктом яких є певні локальні феномени: факти, персоналії, теорії, гіпотези.

Актуальність теми дослідження. Метою роботи є обґрунтування методу документальної реконструкції як різновиду наукового ретроспективного моделювання. Для досягнення мети головними завданнями є визначити методологію документальної реконструкції в об'єктному, ресурсному аспектах та за кінцевим продуктом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Документальна реконструкція розглядається як особливий пізнавальний процес, метод теоретичного і практичного пізнання. Метод реконструкції (від лат. re- – префікс у значенні відновлення, і constructio – побудова) широко використовується у сферах мовознавства, історії, політології, економіці, психології, будівництва [4; 15 – 19]. Так, у порівняльно-історичному мовознавстві позначає комплекс прийомів і методів відтворення незасвідчених мовних явищ, форм шляхом історичного порівняння відповідних одиниць окремої мови, групи або родини мов [10]. Документальна реконструкція є одним із вагомих компонентів історичної реконструкції, яка передбачає відтворення матеріальної й духовної культури тієї або іншої історичної епохи й регіону з використанням не тільки археологічних, образотворчих, але й письмових джерел [7]

Процес створення реконструкту, тобто відтворення певного феномену за фрагментами, збереженими в документних джерелах, робить його близьким, однак неспорідненим з таким поширеним методом, як моделювання. Реконструкт і модель зближує їхнє розуміння як сутностей, що відтворюють, відображають принципи внутрішньої організації або функціонування, певні властивості, ознаки чи характеристики об'єкту дослідження [1]. Це дає підстави розглядати метод документальної реконструкції як різновид моделювання.

Водночас ці методи наукового пізнання мають суттєві розбіжності (табл. 1). Моделювання передбачає створення моделі – об'єкту пізнання за заданими (технічними, когнітивними, емпіричними) вихідними параметрами, які властиві реальному об'єкту. Модель є допоміжним замісником реального об'єкту і слугує засобом, формою наукового пізнання. Результати дослідження моделі переносяться на реальний предмет вивчення. Документальна реконструкція опирається на фактологічну інформацію, засвідчену в ретроспективних документах. Реконструкт є кінцевим результатом наукового пошуку.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика документальної реконструкції і моделювання

Критерії зіставлення	Документальна реконструкція	Моделювання
об'єкт	реалія минулого (факт, теорія, гіпотеза), засвідчена документом	задум (конструкція)
співвіднесення з реальністю	відтворення реалій минулого	перенесення результатів дослідження моделі на реальний об'єкт в майбутньому
вихідна база	фактологічна інформація, засвідчена документом	очікувані параметри, розрахунки, опис
часові межі	минуле	без обмежень
просторові межі	локальність	без обмежень
результат	реконструкт як результат дослідження	модель як засіб, форма наукового пізнання

Технології моделювання у сфері соціальних комунікацій спираються на розроблені узагальнені моделі обміну інформації, до яких належать:

1. Моделі, побудовані на взаємозв'язку тексту і комунікації [13]:

– інформаційно-технічні моделі комунікації (Серажим К., Вівер У., Шенон К., Колмогоров А.);

– семіотичні моделі тексту, дискурсу (Греймас А., Лотман Ю., Почепцов Г., Шингарьова О.);

– прагмалінгвістичні моделі дискурсу (Атанян Є., Сусов І., Шевченко І.);

– діалогічна модель комунікаційної ситуації (Бахтін М., Селиванова О.);

2. Моделі, побудовані за принципом руху інформації [2, с. 47 – 51]:

– лінійні моделі, в яких комунікаційний процес лінійно спрямований від адресанта до адресата (Лассвелл Г., Шенон К., Якобсон Е., Лотман Ю.);

– інтерактивні моделі, в основі яких лежить активність усіх учасників за рахунок зворотного зв'язку (Бахтін М., Барт Р., Шпет Г.);

– трансактивні моделі, в основі яких лежить одночасна участь у комунікаційному процесі кількох комунікаторів (Шрам В.);

– узагальнена модель, яка розглядає комунікацію як поєднання обміну інформацією та соціально-психологічну взаємодію (Попов Є.) [11].

Теоретичні засади моделювання розроблено дослідниками Ланде Д.В., Фурашева В.М., Юдкова К.В., які визначили методологію і методику професійної діяльності з інформаційного та соціально-правового моделювання, прогнозування, проектування. Високу продуктивність має розроблення моделей у соціально-правовій сфері, масово-комунікаційній діяльності в таких аспектах, як моделювання переваг груп людей, моделювання політики закритих режимів, модель електорального процесу, модель управління репутацією, модель боротьби з корупцією [8].

У сфері документознавства, соціальних комунікацій метод моделювання використовувався для аргументації та розроблення концептуальної моделі носіїв науково-популярного контенту, яка втілює його функціональні характеристики [12]. У дослідженні було реалізовано мету створити цілісну модель носіїв науково-популярного контенту – як універсального, так і вузько галузевого тематичного спрямування. В основу моделювання було покладено принципи мас-медійної діяльності, які передбачають розвиток носіїв науково-популярного контенту не тільки шляхом використання традиційних форм і методів, але й застосування перспективних технологій на випередження. Такий підхід передбачає першочергове формулювання якісних характе-

ристик майбутнього інформаційного продукту з подальшою селекцією найбільш ефективних технологій, які забезпечать досягнення його конкурентоздатності на інформаційному ринку. Інструментарій форсайту пропонує такі ефективні форми реалізації зворотного зв'язку, як підготування розробок за заданою тематикою експертними панелями, інтерв'ю з керівниками успішних медіа компаній, опитування тематичних фокус-груп, що дасть можливість уникати засилля застарілих, неефективних форм та підходів мас-медійної діяльності та здійснювати творчий стрибок носія науково-популярного контенту на якісно новий рівень. Використання форсайт-методології у формуванні концептуальної моделі розвитку носіїв науково-популярного контенту дало можливість максимально повно врахувати особливості його стилістично-типологічних характеристик, що опирається на потенціал інтеграції журналістської майстерності, інноваційних маркетингових та інформаційних технологій. Моделювання стратегічного розвитку носія науково-популярного контенту ґрунтується на врахуванні важливості міждисциплінарної сутності вимог до функціонування сучасного конкурентоздатного інформаційного продукту, що передбачає консолідацію зусиль фахівців різних напрямів при визначенні творчих, науково-технологічних та комерційних пріоритетів. Моделювання соціально-комунікаційних процесів та явищ в умовах громадянського суспільства є вагомим компонентом соціального управління. Цілеспрямованість моделювання в річищі процесів соціального управління реалізується у здатності усвідомлено формулювати мету діяльності, зумовлену суспільними інтересами і потребами, знаходити адекватні форми і засоби її досягнення та прогнозувати результати здійсненого впливу. Моделювання соціально-комунікаційної діяльності розглядається як цілеспрямований процес, який поєднує творчі, інтелектуальні та мотиваційні компоненти учасників комунікаційної взаємодії. Моделі соціально-комунікаційних систем підвищують ступінь прогнозованості, передбачуваності розвитку досліджуваних об'єктів, а також дають підстави для формулювання науково обґрунтованих, аргументованих реко-

мендацій щодо скерування суспільних явищ у визначеному моделюванні напрямі [12].

Наукова громадськість має можливість ознайомитися з науковим доробком Вербового Р.М., який, вивчаючи тенденції розвитку, специфіку тематики електронних молодіжних видань, запропонував формальну й описову композиційно-графічну модель українського молодіжного журналу, в межах якої:

- визначив елементи композиційно-графічного наповнення українського молодіжного журналу;

- розробив методiku організації простору журналу шляхом розроблення системи розміщення елементів оформлення;

- сформулював особливості та закономірності стратегії позиціонування молодіжного журналу видавництвом, що реалізується через візуальне відображення концептуальної сутності видання;

- встановив принципи практичного використання композиційно-графічної моделі українського молодіжного журналу [3].

Виклад основного матеріалу. Система методів наукових досліджень сформована, ґрунтуючись на особливостях їхньої методології в об'єктному, ресурсному аспектах і за кінцевим продуктом. Висока ресурсність документальної реконструкції визначає позиціонування в сфері наукової методології, яку формують:

- методи, засновані на дослідженні, знаннях та інтуїції спеціалістів (метод «мозкового штурму», сценарний метод, метод експертних оцінок, метод ділових ігор);

- методи формалізованого представлення систем (аналітичні, статистичні, логічні, семіотичні, моделювання, графічні, лінгвістичні);

- комплексні методи (типологія, ситуаційне моделювання, методи дослідження інформаційних потоків) [9].

Вважаємо, що у системі методів наукових досліджень документальна реконструкція належить до комплексних методів, оскільки є не тільки методом, що заснований на дослідженнях, знаннях та інтуїції дослідників, але й таким, що використовує методи формалізованого представлення систем.

Особливості методу. Метод документальної реконструкції дає змогу реалізувати теоре-

тичне відтворення системних, синхронних та діахронних аспектів реалізації фактів (подій, явищ, процесів), логіки та еволюції формування теорій (концепцій, гіпотез), зовнішнього вигляду і конструкції реальних об'єктів, інформація про які розпорошена у різних документальних джерелах з глибокою ретроспективою і не становить цілісного наукового знання на час початку дослідження. Метод документальної реконструкції дає можливість вивчити, систематизувати та узагальнити засвідчене, однак розпорошене в ретроспективних документних джерелах наукове знання і представити нове наукове знання як цілісну систему.

Об'єкт методу. Документальна реконструкція реалії опирається на загальнонаукову методологію, предметно-об'єктне обґрунтування і принципи, що властиві будь-якому науковому пошуку, однак об'єктом дослідження є певні локальні реалії минулого, засвідчені в документах факти (події, явища, процеси), концепції, теорії, гіпотези, персоналії.

Ресурсність документальної реконструкції визначаємо як здатність використовувати потенціал застосованих дослідницьких і формалізованих методів та їх поєднання, що дозволяє максимально повно, аргументовано та об'єктивно виконати наукове дослідження. Методика документальної реконструкції дає можливість відтворити вміщену в документальних джерелах інформацію як про когнітивні, так і про матеріальні реалії минулого.

Інтегруючи різні типи науково-дослідної роботи, документальна реконструкція реалізується на двох рівнях наукового знання: емпіричному і теоретичному. Емпіричне пізнання ґрунтується на безпосередньому дослідженні документальних джерел, використовуючи методи реального спостереження, опису, візуалізації результатів. Емпіричне знання породжується безпосередніми даними спостережень, аналізом залежностей, формулюванням узагальнень, виявленням фактів, що є базою і стимулом розвитку теоретичного пізнання. Теоретичне пізнання оперує сутностями, об'єктивними закономірностями для побудови певної теорії, використовуючи методи ідеалізації, історичний, логічний, аксіоматич-

ний, гіпотетичний, метод сходження від абстрактного до конкретного, від часткового до узагальненого, від розрізненого до цілісного. Структуру теоретичного знання, що є вихідним у випадку використання методу документальної реконструкції, формують теоретичні моделі часткового характеру, абстрактні теоретичні об'єкти, їхні варіанти та інтерпретації, а також теоретичні інтерпретації емпіричних залежностей і фактів. Теоретичне знання організовує емпіричне, передбачає дослідження нових закономірностей і фактів.

Методологія документальної реконструкції опирається на використання загальнонаукових методів: логічного аналізу, синтезу, групування і систематизації, системного підходу.

Документальна реконструкція, орієнтована на системні зв'язки реалій, використовує комплекс прийомів: відбір і синхронне зіставлення, групування та систематизація логічно близьких чи тотожних тверджень, виявлення тверджень-опозицій, що мають спільне семантичне поле, виявлення на їхній основі закономірностей та особливостей, визначення часової і просторової співвіднесеності, послідовності реалізації деталей майбутньої моделі, моделювання реконструкту. Структура теоретичного знання, створеного шляхом документальної реконструкції, засвідчує, що цей метод за своєю когнітивною сутністю є інтегративним, оскільки увесь методологічний потенціал підпорядкований узагальненій меті – на основі інформації, документально засвідченої в різних джерелах, сформулювати цілісне нове знання.

Системний підхід застосовується для дослідження об'єкту як цілісної та взаємопов'язаної, взаємозумовленої сукупності елементів і формування на цій основі нового знання [5]. Відповідно до вимог системного підходу документальна реконструкція:

- має мету: створення реконструкту нового знання про об'єкт дослідження;
- використовує ресурси: документальну інформацію;
- передбачає зв'язок із зовнішнім середовищем: здійснення інформаційного впливу на суспільство;
- очікує на зворотний зв'язок: відгук в суспільства у формі зміни суспільної свідо-

мості, зміни суспільних цінностей, зміни громадської думки.

Тобто, відповідно до вимог загальної теорії систем документальна реконструкція дає можливість дослідити об'єкт не тільки як складне документально засвідчене утворення, але й як вагомий, актуальний чинник загальної системи – компонента системи патернів, що формують сучасний інформаційний простір, визначають особливості комунікаційної взаємодії.

Кінцевий продукт. При використанні документальної реконструкції як методу створення нового знання відбувається відтворення певного об'єкту, який належить до минулого, за науковими джерелами, в яких фрагментарно, неповно відображено документальну і, зокрема, фактологічну інформацію щодо цього об'єкту. Результатом документальної реконструкції є сформована модель нового знання, тобто реконструкт, що відтворює реальний перебіг фактів, формулювання цілісної теорії (концепції, бачення) з певного питання, що ґрунтується на задокументованій інформації.

Важливим аспектом використання документальної реконструкції є реалізація його потужного інтерпретаційного потенціалу. За своєю суттю реконструкт являє собою систему локальних фактологічно-інтерпретаційних і документально-інтерпретаційних полів. Адже фактологічна інформація, що стала об'єктом документальної реконструкції, знає сучасного переосмислення і нового трактування. Реконструкт наочно засвідчує, що факт невід'ємний від його інтерпретацій. Фактологічно-інтерпретаційне поле виявляє себе як масово-комунікаційне середовище, у якому факт з множиною його інтерпретацій, поширених у системі соціальних комунікацій, є компонентом системи управління знаннями. Факт, перебуваючи в полі фактологічних інтерпретацій, виявляє свою багатогранність, різноманіття. Водночас, перебуваючи в межах однієї інтерпретації, факт відтворює лише ту грань, що відповідає стратегічним і тактичним інтересам інтерпретатора, та втрачає плюралізм трактування, представлення різних поглядів на факт. На цьому новому баченні і ґрунтуються ідеологічні, аксеологічні, духовні, технологічні засади побудови реконструкту [6].

Адекватність реконструкту. Адекватність реконструкту, отриманого шляхом документальної реконструкції, можна розглядати:

– як міру його когнітивної співвіднесеності з реконструйованим прототипом;

– як міру його відповідності соціальному часу і соціальному простору, в рамках яких реально перебував прототип. Об'єктивну реалістичність реконструкту вибудовує дотримання ознак соціального простору, тобто системи соціальних відносин між людьми, яку прототип відчував інтуїтивно. Суб'єктивну реалістичність відтворює дотримання рис соціального часу, тобто інтуїтивне відчуття прототипом протікання соціального життя, яке переживали сучасники.

– як міру документальної відповідності, що залежить від кількості, повноти, а також достовірності самих досліджуваних документальних джерел.

Особливість верифікації документованого реконструкту на адекватність та правильність полягає в перевірці дотриманні автором принципів науковості, логічності,

історизму, об'єктивності, неупередженості під час інтерпретації будь-якої інформації. Оскільки документальна реконструкція може не супроводжуватися точними і незаперечними даними, які підлягають обрахунку, адекватність документованого реконструкту можна вважати відносною. Для перевірки дотримання наукових принципів під час ретроспективних досліджень варто обирати такі прийоми об'єктивної верифікації: діахронне зіставлення інтерпретації елементів реконструкту, апробація збереження актуальності реконструйованих за документальними пам'ятками реалій минулого для задоволення інформаційних потреб сучасності.

Висновки. Документальна реконструкція має значний потенціал щодо розвитку методологічних ресурсів наукових досліджень. Документальна реконструкція дає можливість дослідити об'єкт як складну документально засвідчену сутність, як вагомого та актуального чинника комунікаційної взаємодії – компонента системи патернів, що формують сучасний інформаційний простір.

Список використаних джерел

1. Білецький В.С. Моделювання процесів збагачення корисних копалин : монографія / В.С. Білецький, В.О. Смирнов. – Донецьк : Сх. вид. дім, 2013. – 304 с.
2. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник / Ф.С. Бацевич. – Київ : Академія, 2004. – 344 с.
3. Вербовий Р.М. Композиційно-графічна модель українського молодіжного журналу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук із соц. комунікацій : 27.00.05 «Теорія та історія видавничої справи та редагування» / Р.М. Вербовий; МОНМС України, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ, 2013. – 20 с.
4. Гамкрелідзе Т.В. Индоевропейский язык и индоевропейцы : реконструкция и историко-типологический анализ праязыка и протокультуры / Т.В. Гамкрелідзе, Иванов В.В. – Тбилиси: Изд-во Тбилисского ун-та, 1984. – 1328с.
5. Жадан І. Мислення політичне // Політична енциклопедія / Редкол. : Ю. Левенець, Ю. Шаповал. – Київ : Парлам. вид-во, 2011. – С. 449.
6. Комова М.В. Інтерпретаційна природа комунікаційної взаємодії / М.В. Комова // Держава та регіони. – 2017. – № 1. – С. 28 – 32.
7. Куєвда В.Т. Історико-психологічна реконструкція психологічної думки в етнокультурному просторі України: монографія / В.Т. Куєвда, В.В. Турбан. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2012. – 258 с.
8. Ланде Д.В. Основи інформаційного та соціально-правового моделювання : навч. посібник / Д.В. Ланде, В.М. Фурашев, К.В. Юдкова. – Київ, 2014. – 220 с.
9. Нагорна Л. Метод // Політична енциклопедія / Редкол.: Ю. Левенець, Ю. Шаповал. – Київ : Парлам. вид-во, 2011. – С. 443
10. Нерознак В.П. Реконструкция // Лингвистический энциклопедический словарь [Электронный ресурс]. – Режим доступа <http://tapemark.narod.ru/les/409a.html>.
11. Петрушка А.І. Прогностична модель носіїв науково-популярного контенту як втілення їхніх функціональних характеристик : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук із соц. комунікацій :

27.00.01 «Теорія та історія соціальних комунікацій» / А.І. Петрушка; МОН України, Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара. – Дніпро, 2017. – 20 с.

12. Петрушка А.І. Ресурси SWOT-аналізу в моделюванні мас-медіа / А.І. Петрушка // Держава та регіони. – 2017. – № 1. – С. 146–150.

13. Різун В.В. Теорія масової комунікації / В.В. Різун. – Київ : Вид. центр «Просвіта», 2008. – 260 с.

14. Федулова Л.І. Форсайт: сучасна методологія технологічного прогнозування / Л.І. Федулова // Економіка і прогнозування. – 2008. – № 4. – С. 124 – 138.

15. Чепань М.-Л.А. Психологічна реконструкція особистості Бояна / М.-Л.А. Чепань // Проблеми загальної та педагогічної психології : зб. наук. праць Ін-ту психології ім. Г.С. Костюка. – Т. II. – Ч. 6. – Київ, 2000.

16. Шеремета Ю.А. Агатагел Кримський та ідея “України”: реконструкція національного і політичного самоусвідомлення [Електронний режим] / Ю.А. Шеремета. – Режим доступу : <http://vuzlib.com/content/view/1774/52/>

17. Birnbaum H. Linguistic reconstruction, its potential and limitations in new perspective. – Washington, 1978.

18. Dunkel G. Typology versus reconstruction // Bono Homini Donum : Essays in historical linguistics. In memory of J. Alexander Kerns / Ed. by Y.L. Arbaitman, A.R. Bomhard. – Amsterdam : John Benjamins B.V., 1981. – P. 559 – 569.

References

1. Biletskyi V.S. (2013). Modeling of processes of minerals enrichment. Donetsk: Skhidnyy vydavnychy dim. [in Ukrainian]

2. Batsevych F.S. (2004). Fundamentals of communicative linguistics. Kyiv, Akademiya. [in Ukrainian]

3. Verbovyi R.M. (2013). Composition and graphic model of the Ukrainian youth magazine. Avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. nauk iz sots. komunikatsii : 27.00.05 «Teoriia ta istoriia vydavnychoi spravy ta redahuvannia». Kyiv, Kyivskiy natsionalnyi universytet im. T. Shevchenka. [in Ukrainian]

4. Gamkrelidze T.V. (1984). Indo-european language and indo-europeans: reconstruction and historical and typological analysis of proto-language and protoculture. Tbilisi: Izdatel'stvo Tbilisskogo universiteta. [in Russian]

5. Zhadan I. (2011). Thinking political. Politychna entsyklopediya. Redkol. : Yu. Levenets, Yu. Shapoval. Kyiv, Parlamentske vydavnytstvo [in Ukrainian]

6. Komova M.V. (2017). Interpretational nature of the communication interaction. Derzhava ta rehiony. 1, 28 – 32. Seriya «Sotsialni komunikatsii». [in Ukrainian]

7. Kuievda V.T. (2012). Historical and psychological reconstruction of psychological thought in the ethno-cultural space of Ukraine. Kirovohrad, Imeks-LTD. [in Ukrainian]

8. Lande D.V., Furashov V.M., Yudkova K.V. (2014). Fundamentals of information and socio-legal modeling. Kyiv, NTUU «KPI». [in Ukrainian]

9. Nahorna L. (2011). Method. Politychna entsyklopediya. Redkol. : Yu. Levenets, Yu. Shapoval. Kyiv, Parlamentske vydavnytstvo. [in Ukrainian]

10. Neroznak V.P. Reconstruction. Lingvisticheskiy entsiklopedicheskiy slovar'. Retrieved from <http://tapemark.narod.ru/les/409a.html>. [in Russian]

11. Petrushka A.I. (2017). The Predictive Model of Medium of Popular Science Content as Implementation of its Functional Features . Avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. nauk iz sots. komunikatsii : 27.00.01 «Teoriia ta istoriia sotsialnykh komunikatsii». Dnipro, Dnipropetrovskiy natsionalnyi universytet im. O. Honchara. [in Ukrainian]

12. Petrushka A.I. (2017). Resources of SWOT-analysis in modeling of mass media. Derzhava ta rehiony. 1, 146 – 150. Seriya «Sotsialni komunikatsii». [in Ukrainian]

13. Rizun V.V. (2008). The theory of mass communication. Kyiv, Vydavnychy tsentr «Prosvita» [in Ukrainian]

14. Fedulova L.I. (2008). Foresight: modern methodology of technological forecasting. Ekonomika i prohnozuvannya. 4, 124 – 138. [in Ukrainian]

15. Chepan M.-L.A. (2000). Psychological reconstruction of personality of Boian. Problemy zahalnoi ta pedahohichnoi psykholohii : zbirnyk naukovykh prats. II, 6. Kyiv : Instytut psykholohiyi im. H.S. Kostyuka [in Ukrainian]

16. Sheremeta Yu.A. (2010). Ahatanhel Krymskyi and the idea of "Ukraine": the reconstruction of national and political self-awareness. Retrieved from <http://vuzlib.com/content/view/1774/52/>. [in Ukrainian]

17. Birnbaum H. (1978). Linguistic reconstruction, its potential and limitations in New Perspective. Washington.

18. Dunkel G. (1981). Typology versus reconstruction. Bono Homini Donum : Essays in historical linguistics. In memory of J. Alexander Kerns. Ed. by Y.L. Arbibman, A.R. Bomhard. Amsterdam : John Benjamins B.V.

УДК 006.322(100)ISO*TC37

Тур Оксана Миколаївна,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри українознавства
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського

ТЕРМІНОЛОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ISO/TC 37 LANGUAGE AND TERMINOLOGY

Мета роботи. Аналіз напрямів діяльності ISO/TC 37 Language and terminology та його робочих груп. **Методологія** дослідження полягає в застосуванні описового методу, що ґрунтується на опозиційному та прийомі внутрішньої інтерпретації, який дав змогу визначити напрями діяльності ISO/TC 37 Language and terminology. **Наукова новизна** роботи полягає у прагненні автора виявити основні напрями діяльності підкомітетів та робочих груп ISO/TC 37. **Висновки.** Дослідження напрямів діяльності Міжнародної організації зі стандартизації допоможе здійснювати гармонізацію вітчизняних нормативних актів (стандартів). Стаття приверне увагу фахівців галузі наук документально-комунікаційного циклу.

Ключові слова: Міжнародна організація зі стандартизації, ISO, Технічний комітет 37 Мова та термінологія.

Тур Оксана Николаевна,
кандидат филологических наук,
доцент кафедры украиноведения
Кременчугского национального университета
имени Михаила Остроградского

ТЕРМІНОЛОГІЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ISO/TC 37 LANGUAGE AND TERMINOLOGY

Цель работы. Выявление направлений деятельности ISO / TC 37 Language and terminology и его рабочих групп. **Методология исследования** заключается в применении описательного метода, основанного на оппозиционном и приеме внутренней интерпретации, который позволил определить направления деятельности ISO / TC 37 Language and terminology. **Научная новизна** работы заключается в стремлении автора выявить основные направления деятельности подкомитетов и рабочих групп ISO / TC 37. **Выводы.** Исследование направлений деятельности Международной организации по стандартизации поможет осуществлять гармонизацию отечественных нормативных актов (стандартов). Статья привлечет внимание специалистов отрасли наук документально-коммуникационного цикла.